

Co má člověk dělat, aby mohl vejít do říše Boží?

Bylo by falešné tuto tak často se naskytující otázku zodpovědět zcela určitým pravidlem a říci: Čiň to a čiň ono! **Tím není ještě ukázána žádná cesta!** Nebylo by v tom nic živého a z tohoto důvodu také z toho nemůže povstat nic živoucího, čehož je bezpodmínečně zapotřebí k rozmachu vzhůru; neboť jediné **život** v sobě skrývá potřebný klíč ke vzestupu.

Když však řeknu: „Čiň to a ono, zanech toho“, tak tím dávám jen slabé, zevní berle, se kterými nikdo nemůže správně a samostatně jít, protože berle mu současně neslouží k „vidění“. A přece musí „**cestu**“ jasně **vidět** před sebou, jinak mu berle nijak neprospějí. Takový se pak bloudě belhá jako slepec po neznámé mu cestě. Ne, to není to pravé a vedlo by to opět jen k nějakému novému dogmatu, které brání každému vzestupu.

Člověk nechť uváží: Pokud chce do říše ducha, musí jít přirozeně až tam. **On** musí jít, ona k němu nepřijde. Leží na nejvyšším bodu stvoření, **je** sama nejvyšším bodem.

Lidský duch se však ještě nalézá v nížinách hrubohmotnosti. Proto snad bude každému srozumitelné, že nejprve musí projít cestu z těchto nížin až vzhůru k vytoužené výši, aby cíle dosáhl.

Aby nezbloudil, je také nezbytné, aby **přesně znal** celou cestu, kterou má proputovat. A nejen tuto cestu samotnou, nýbrž

i všechno to, co ho na ní může ještě potkat, jaká nebezpečí mu při tom hrozí a jakou pomoc tam najde. Protože celá tato cesta spočívá **ve stvoření**, stvořením samotným **jest**, tak musí ten, kdo putuje do duchovní říše, tudíž stvoření, které k ní vede, bezpodmínečně napřed přesně **znát**. Neboť chce přece jít skrze ně, jinak nedojde k cíli.

Doposud nebylo žádného člověka, který by dovedl stvoření popsat tak, jak je potřeba je znát ke vzestupu. Jinak řečeno, nebylo nikoho, kdo by mohl jasně ukázat **cestu k hradu Grálu**, k nejvyššímu bodu stvoření. Cestu k tomu hradu, který stojí v říši ducha jako chrám Nejvyššího, v němž existuje pouze čistá bohoslužba. Není to myšleno jen obrazně, nýbrž existuje ve vši skutečnosti.

Poselství Syna Božího ukázalo již jednou tuto cestu. Byla však lidmi, kteří chtěli být chytřejší, často **vytyčena falešně**, čímž zavádějíc nedovolí žádnému lidskému duchu, aby se dostal vzhůru. —

Avšak nyní je zde hodina, v níž se **každý** lidský duch **musí** sám rozhodnout, zda má pro něj být ano, či ne, zda den, nebo noc, zda vzestup ke světlým výšinám, nebo záhuba, konečná a neodvolatelná, bez pozdější možnosti k opětovné změně. Proto znovu přichází poselství ze světlého hradu. Poselství staví falešně umístěné ukazatele cesty opět **správně**, aby **vážně** hledajícím byla znatelná pravá cesta. Je to Poselství Grálu, Evangelium Grálu!

Blaze všem těm, kteří se otevřenými smysly a volným srdcem podle něj řídí! Budou tím poznávat ve stvoření jen **to** a uvidí jen **ty** příčky, které musí jejich duch použít ke vzestupu, aby vešel do říše ducha, do ráje.

Každý jednotlivec nalezne v něm to, co **on** potřebuje, aby se schopnostmi, které **on** má, vystoupil vzhůru ke Světlu.

Teprve to dává **život**, svobodu ke stoupání vzhůru, vývoji k tomu nutných schopností každého jednotlivce, a ne jen jednotné jho v tuhém dogmatu, které vytváří otroky bez vůle, potlačuje samostatný vývoj a tím také nejen brání vzestupu, nýbrž ho pro mnohé zcela zmaří.

Člověk, který zná stvoření v jeho zákonité činnosti, pochopí v něm také brzy velkou vůli Boží. Postaví-li se k ní správně, pak mu stvoření slouží, tedy také cesta, **jen** k radostnému vzestupu; neboť stojí tím přece také správně ve vůli Boží. Jeho cesta a život musí proto být bohublé! —

Není to svatouškovské zření vzhůru, není to zkroušené svíjení se, klečení, modlení, nýbrž je to **uskutečněná** modlitba, živě provedená ve svěžím, radostném a čistém konání. Neznamená to kňouravé vyprošování si cesty, nýbrž ji ve vděčném pohledu vzhůru **vidět** a radostně po ní **jít**.

Zcela jinak, než se doposud myslelo, vypadá tedy veškerý život, který lze zvát bohublým. Mnohem krásnější, volnější! Znamená to stát **ve stvoření správně** tak, jak tomu chce váš Stvořitel skrze stvoření! V tom se, obrazně řečeno, chápe člověk ruky Boží, kterou On tím lidstvu nabízí.

Ještě jednou proto volám: Berte všechno konečně **opravdově a skutečně**, ne již obrazně, a budete sami opravdovými, namísto nynějších mrtvých stínů! Učte se poznávat stvoření **v jeho zákonech** správně!

V tom spočívá cesta vzhůru ke Světlu!